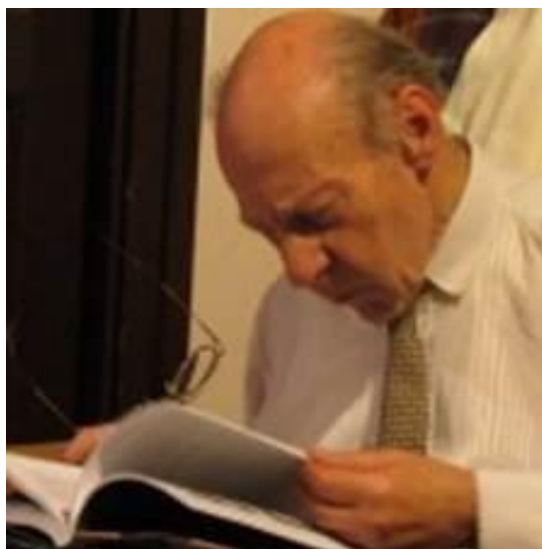

DÉNES LÁSZLÓ 90 ÉVES

I.

Drága Tanár Úr!

Isten Éltessen!

Lehetetlen felsorolni, hogy mennyi érdemed van, hány palántát ültettél, mennyi virágot öntöztél és milyen sok sebet gyógyítottál. Még a legkiválóbb tanítványaid névsora is szinte végtelen lenne. Végtelen, mert éppen azt az önzetlen hivatást választottad, hogy másoknak segíts a zenén és hegedülésen keresztül. Nem is tisztem és talán nem is olyan fontos a felsorolás, rangsorolás, hiszen minden hegedűs, muzsikus tudja Rólad: örökre nyomot hagytál bennünk. A magyar hegedülés kultúráját nyugat európaivá szélesítve, az orosz hegedűiskola hagyományaival egyesítve neveltél bennünket.

Személyes hangon szólva, mindent megadtál, amit az adott növendék kívánt. Nekem Édesapámat pótolta jószággal és törődéssel, másoknak a családi háttér hiányát enyhítetted kultúrával és egyedülálló szakmai tudásoddal.

Biztosan tudom, hogy életem egyik legmeghatározóbb élménye a Nálad növendékként eltöltött 7 év volt, amit később kollégádként újra megélhettem a tanításban és a tanárképzésben.

Nagy szeretettel és hálával köszöntelek születésnapodon.

Járdányi Zsófia

II. (Életrajzféle)

Dénes László hegedűtanári, zenepedagógiai munkássága évtizedek óta széles körben ismert hazánkban és határainkon túl is. Hegedűtanárok generációi tanítanak kottáiból, hasznosítják pedagógiai tapasztalatait. Irányításával növendékek sokasága szerzett hegedűtanári diplomát, került tanári és művészi pályára.

A kép forrása: www.sosinet.hu

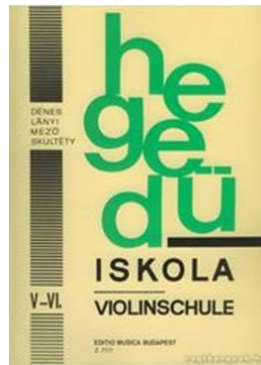
Dénes László hegedűtanár keze alól sok fiatal hegedűművész került ki, többségük olyan, akinek a munkássága nemcsak hazai, hanem nemzetközi szinten is meghatározó. Számos roma tehetséget juttatott el a művészi szintig, és vallja, hogy az ő adottságaik különlegesek, és hogy rendelkeznek valami plusszal. Olyan nagyszerű előadóművészeket oktatott, mint például Oláh Vilmos, Szalai Antal, vagy a Costa Concordia hajószerencsétlenségben elhunyt Fehér Sándor.

Dénes László Budapesten született 1935. október 24-én. 1946–50 között a Nemzeti Zenedében tanult Rados Dezső irányításával, 1950–54 között E. Rozgonyi Ágnes tanította, majd 1954–57 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola Tanárképzőjében Zipernovszky Mária.

1959-ben szerzett diplomát hegedű és szolfézs tanári szakon. Már a kezdetektől a zenepedagógiára helyezte a hangsúlyt, Így lett többek között a Parlando zenepedagógiai lap egyik alapítója és szerkesztő bizottsági tagja, ahol kiváló tanulmányai jelentek meg. 1958–69 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet, majd 1969-től a Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola (ma Tóth

Aladár Zeneiskola) gyakorló iskolai vezető tanára. 1975-től tanított a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola hegedű tanszakán, 1973-tól pedig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozatának lett a hegedű módszertan tanára, tanszékvezetője.

Első pedagógiai publikációja 1964-ben jelent, majd hegedűiskolájának hat kötete következett három kiváló kollégájának társaságában, amelyet több országban is kiadtak.

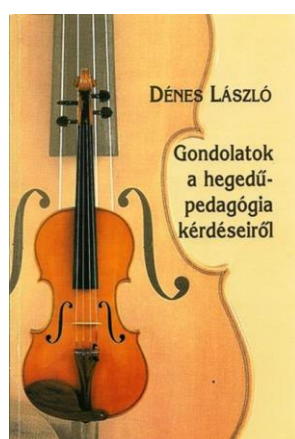

1972-től tanított a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában is, majd a következő évtől hegedűmetodikát oktatott a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. 1993-tól a főiskola docense, és nyugdíjba vonulásáig a vonós tanszék vezetője. Alapító-szervezője az országos Koncz János Hegedűversenynek. Munkásságának egyik legnagyobb elismerése a fiatal művészek nevelése mellett, hogy a világhírű Yehudi Menuhin ajánló sorokat írt Hegedű ABC című kottájához.

2003-ban egyik kiváló tanítványa, Oláh Vilmos kezdeményezésére Dénes Lászlóról nevezték el a Bankokban alapított magyar tantervű iskolát, a Dénes International Music Academy-t.

Dénes László kezdetektől fogva rendkívül aktív szerepet vállalt az Országos Zenepedagógus Szakosztály, majd a Zenetanárok Társasága szakmai munkájában és irányításában. Ez utóbbi szervezet elnöke is volt évekig és vezette a szakmai szervezetek hegedűpedagógiai szekcióját. Egyik kezdeményezője volt a szombathelyi Koncz János Országos Zeneiskolai Hegedűversenynek és évtizedeik szolgálta szak- és pedagógiai felügyelőként a fővárosi zeneoktatást. Azon kevés hazai zenepedagógus közé tartozik, aki a művészetoktatás mindhárom területén dolgozott egyidejűleg, rendkívüli eredményességgel.

III.

V. P. BRONYIN¹: A HEGEDŰTANÍTÁS KÉRDÉSEIRŐL (2/2) **(Közreadja: Dénes László)**

V. P. Bronyin a Csajkovszkij Konzervatórium docense, a moszkvai Központi Zeneiskola tanára három alkalommal volt a hegedű tanárok budapesti központi továbbképzésének előadója. Előadásainak művészi és methodikai magasrendűsége, elvi tisztasága, a gyakorlatban bebizonyított hasznosíthatósága tette parancsolóan szükségessé számunkra azok közzétételét — számolva azzal is, hogy az írás az életről és a közvetlen élményt csak részben tükrözi.

Az alábbiakban két kurzus anyagát ötvöztük egybe, rendeztük cím szavak alá. Bizonyos nehézséget okozott, hogy tolmács útján fordított rögtönzött szabad előadások jegyzetei adták számunkra a nyersanyagot. Csak annyiban módosítottuk az eredeti mondatokat, amennyiben feltétlenül szükséges volt, igyekeztünk megőrizni az előadások közvetlen hangját már csak azért is, hogy nem mondjunk ellent az akkor jelenlevők emlékeinek. Így megtartottuk az olyan

¹ Volodar Bronyin, a moszkvai Csajkovszkij Konzervatóriumdocense, Leonyid Kogan, a világhírű hegedűművész tanársegéde,

gondolatok többszöri ismétlődését is, melyek fontosságát az előadó éppen az ismétlésekkel hangsúlyozta. A „Megjegyzésnek közbeiktatását a Zeneiskolai Tanárképző Intézet methodikát tanuló hallgatóira gondolva tettük, mert szeretnénk az itt közreadott anyaggal tanulmányaikhoz segítséget adni.

Ez úton is köszönetet mondok Ispán János tanárnak, ki gyorsírási jegyzeteit a Zeneművészeti Főiskola rendelkezésére bocsátotta, valamint Hevesi Judit tanszakvezető főiskolai tanárnőnek s Dénes László methodika tanárnak, kik munkámat jegyzeteikkel és tanácsaikkal segítették.

Halász Ferenc, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolai tanára

Dénes László A hegedülés problémái című tanulmánya itt olvasható:

[1976/8.](#) (Parlando 1-36. oldal)

Halász Ferenc közreadásában a tanulmány I. része itt olvasható:

[1974/7-8.](#) (Parlando, 1-26. oldal)

IV.

VÁLOGATÁS DÉNES LÁSZLÓ PARLANDÓBAN MEGJELENT ÍRÁSAIBÓL ÉS INTERJÚIBÓL

1959. Nr. 2. p. 18-26. [A lapról olvasás tehetsége, kialakulása és alapvető technikája \(Dénes László\)1](#)

Dénes László: Az új hegedűiskola módszertani ismertetése - I.: [1966/6.](#) 2-13., II.: [1966/9.](#) 4-16.

Dénes László: Jegyzetek a Hegedűiskola 3-4. kötetéhez, [1971/2.](#) 7-15.

Dénes László-Hevesi Judit-Marosfalvi Imre: Dalos játékok és mozgásgyakorlatok. Példatár a zeneiskolai hegedű előkészítő osztály számára - I. rész: [1987/6-7.](#) 1-28., - II.: [1987/8-9.](#) 33-56.

Dénes László: Iskoláink, etűdkiadványaink néhány metodikai, didaktikai vonatkozásáról, [1990/10-11.](#) p. 31-41.

[Laczó Zoltán](#): Korona a pedagógiai életművön (3/1. rész). Interjú Dénes László főiskolai tanárral [2003/6.](#)

[Laczó Zoltán](#) Korona a pedagógiai életművön (3/2.rész). Interjú Dénes László főiskolai tanárral [2004/1.](#)

[Laczó Zoltán](#) Korona a pedagógiai életművön (3/3.rész). Interjú Dénes László főiskolai tanárra [2004/2.](#)

V.

DÉNES LÁSZLÓ: A HEGEDŰPEDAGÓGIA HOLISZTIKUS MEGKÖZELÍTÉSE A VESSZŐPARIPÁM MOSTANÁBAN²

Dénes László nyugalmazott tanszékvezető főiskolai docens, művészetoktatási szakértő 1969-ben került az I. számú Körzeti Zeneiskolába gyakorlóiskolai vezető tanárként. Kitűnő rálátást adott a hegedűoktatásra, és tette őt a szakma metodikai irányítójává az a kivételes lehetőség, hogy sokáig párhuzamosan három szinten is tanított: a Tóth Aladár Zeneiskolában, a Bartók konziban és a Zene-művészeti Egyetem Tanárképző Intézetében. Szerzőtársként [...]

VI.

DÉNES LÁSZLÓ A 100 ÉVES SZOMBATHELYI BARTÓK BÉLA ZENEISKOLA JUBILEUMI ÜNNEPSÉGEIRŐL³ Szubjektív beszámoló

Telefonon kaptam Orosz Sándor igazgató úrtól a megtisztelő meghívást a 2009. május 9-10-i kétnapos ünnepre, majd tájékoztatásul megérkezett a Bartók portréjával díszített szép kivitelű „invitáló cédula” is. Idézek belőle: „Kedves meghívott vendégek, jelenlegi és volt szombathelyi zeneiskolások! Szeretettel várunk mindenkit a 100 éves szombathelyi zeneiskola jubileumi ünnepségére... Várjuk azoknak a kollégáknak a jelentkezését, akik szívesen közreműködnek az alábbi műsorszámokban:

- Bartók: Magyar Képek (hegedűsök, brácsások, bőgősök)
- Pachelbel: Kánon (csellisták)
- Szombathelyi Ifjúsági Fúvószenekar műsora (fúvósok)

„A felkészüléshez kérésre kottát küldünk. A rendezvény egész ideje alatt lehetőséget biztosítunk baráti beszélgetésekre a tanári szobában” (e-mail cím stb.)

Gondolom, olvasása már sejtet valamit abból a meghitt, nevezhetjük így is, családi légkörből, ami mindig sugárzik e nagyszerű iskola rendezvényeiből, „a falakból”, ahogy a tanárok maguk is mondogatják. E meghívón, miként a hangversenyek programjain is a portré alatt az emblematisz idézet: „... *Vidékre is kell a jó muzsikusz...*” – De ez már a történelem, az iskola történetének a része. A Szombathelyi Zenekedvelők Egyesülete ösztönzésére 1909-ben alapított zeneiskola első igazgatója Csikor Elemér, – Thomán István, majd Bartók Béla tanítvá-

² MZMSZ: Közzétéve - [2021.11.06.](#) |

³ Parlando 2009/4.

nya – tarisznyájában mestere útravalójával érkezett Szombathelyre: „Vidékre is kell a jó muzsikus, a jó szakember. Az országnak jobban érdekében áll a vidék zenei színvonalának emelése, mint a fővárosi zeneiskolák szaporítása.”

Az iskola, amely az 1957/58-as tanévben vette fel Bartók Béla nevét, az évek során a magyar alapfokú zeneoktatás egyik kiemelkedő jelentőségű intézménye, zászlóshajója lett. Ezt az utat gazdagon demonstrálta „A száz év története képekben” – c. kiállítás, melyet a rendezvény-sorozat bevezetőjeként Csorba Rózsa nyugalmazott igazgatónő nyitott meg. Megemlékezett a nagy elődök munkásságáról, az alapítón túl, aki 32 éven keresztül szolgált igazgatóként, pedagógusként, előadóművészként a város zenekultúráját, méltatta a zenetudós-zongoraművész házaspár Lendvai Ernő és Tusa Erzsébet meghatározó tevékenységét, majd az új iskolát megálmodó és azt 1964-től 30 éven át példamutató koncepcióval vezető, a komplex esztétikai hitvallást hirdető Tibold Iván életművét. Elismerően szólt az iskolát 10 éve igazgató Orosz Sándor munkásságáról, aki „az egyre nehezedő feltételek mellett is sikeresen oldja meg a vezetői feladatokat.”

A kiállítás mellett, – mely bő egy hónapig volt látogatható – az ünnepi alkalomra az iskola múltját és jelenét, kapcsolatrendszerét bemutató reprezentatív kivitelű emlékkönyv is kiadásra került. A szerkesztés Mohlné Odor Gabriella igazgató-helyettes és Békefi Antal Attila furulya-régizene tanszakvezető munkája. A zeneiskolai archívum képi gazdagsága és művészi színvonala Garas Kálmán fotóművész munkásságát dicséri, aki több évtizeden át részese volt (és aktív részese ma is) az iskola életének. A kiadvány „külcsín és belbecs” okán is szélesebb körű ismertséget érdemel!

A jubileumi hangversenyre zsúfolásig megtelt a gyönyörű zsinagógából kialakított (1975) Bartók terem. A koncert a Magyar Himnusszal indult, és az Európa Himnusszal zárt. Az eseménynek ez adott ünnepi keretet. De felejtethetetlenül lelkesítő ünneppe, a széles stíluskört és a zeneiskolai képzés teljes keresztmetszetét átfogó magas színvonalú produkciókon túl az a bensőséges atmoszféra tette, ami megérinthezt minket már a meghívó hangvétele kapcsán. Felidéznék néhány érzékletes mozzanatot a koncertből: Talán nincs felemelőbb érzés, mint amikor a nevelő tanár és művésszé érett tanítványa együtt muzsikál, különösen olyan átütő erejű előadásban, ahogyan azt Bognár Ferencről és a zeneakadémista Kulhay Gézáról Bartók Mikrokozmosza 7 darabjának két-zongorás tolmácsolásában hallhattuk.

Úgyszintén érthetően felforrósodott a hangulat, amikor azokat a fellépő művészeket, kollégákat köszöntötték, akik már az ötven évvel ezelőtti jubileumi

koncertnek is résztvevői voltak. Az ováció a Capella Savaria tagjának, Bognár Györgynek szólt, aki az 1959. január 15-i koncerten is elhangzott Corelli: Concerto grosso hegedűszólóját játszotta, hasonlóképpen a csellószólo egykori előadójának, dr. Halasi Sándornak. Crescendáló taps fogadta Kiss-Domonkos Juditot, a Magyar Állami Operaház szóló-csellistáját, aki a korabeli műsor tanúsága szerint Boccherini: B-dúr csellóversenyének szólistájaként szerepelt.

A közönség is honorálta azt az ünnephez méltó szép gesztust, hogy az iskola három zongoratanára kapott lehetőséget Haydn: F-dúr zongoraversenye egy-egy tételének megszólaltatására. Hiszen ritkán van alkalma egy pedagógusnak, hogy zenekari versenymű szólistájaként lépjen fel. A zeneiskola tanáraiból és vendég kollégákból alakult együttes Sándor János vezetésével, valamint a szólisták, a tételek sorrendje szerint – Bak Orsolya, Mitrovka Zsanna, Vitályosné Latics Andrea – stílusosan egységes, de személyes hangú és kiegyenlítően magas színvonalú előadással szolgáltak rá a bizalomra.

A hangverseny tengelyében került sor a köszöntőkre, a díszvendégek ünnepi beszédeire. A centenáriumi ünnepséget nemzetközi rangú eseménnyé tette az osztrák és szlovén partner iskolák képviselőinek, valamint Dr. Gerd Eicker úrnak az Európai Zeneiskolák Szövetsége elnökének a jelenléte. Most az ő felszólalásából idézünk néhány gondolatot. Az elnök úr vállalva, hogy a magyar zenei nevelés helyzetét „európai nézőpontból” tekinti át, ezzel kezdte: „Egy dolgot előre megállapíthatok, nem sok olyan zeneiskola létezik Európában, amely ilyen hosszú időn keresztül töretlen tradíciókra tekinthet vissza.” Ezután a zenei nevelés társadalmi beágyazottságának 20. századi problémáiról szólt, s így folytatta: „...a figyelmet egy Magyarországról kiinduló felismerésre irányítanám. Bartók útítársára, Kodály Zoltánra gondolok. Kodály Zoltán elsősorban a magyar népdalkutatáson alapuló munkái mellett 1925-től fordult a pedagógia felé. Mindnyájunkban bizalmat kelt kijelentése: *„az fontosabb, hogy ki az énektanár egy faluban, mint az, hogy ki az operaigazgató.”* Napjainkban, ha több ország iskoláiban énekszót hallunk, (ha egyáltalán még énekelnek) egy új Kodály-t kívánunk magunknak és ennek az országnak is, aki nagy alapossággal kifejlesztett pedagógiai koncepciójával lehetőséget adott minden gyermeknek, vele született hangszerének, a hangjának felfedezésére, fejlesztésére és ez által érzelmi intelligenciájának fejlődésére.

A nívós zeneoktatás létrehozása az általános iskolákban és a zeneiskolákban megteremti a zenetanuláshoz való hozzáférés lehetőségét minden ember számára, *egy valódi közoktatás létrehozása értelmében.* Ahogy Kodály mondta találóan: »A zene mindenkié.« Angliában ez ma így hangzik: Music for all (Ze-

ne mindenkinek). Németországban 3 éve így emlegetjük »Hangszert minden gyereknek.« Sok országban a zenei nevelést még luxuscikknek tartják, ...de fontosabb hogy a magyar zeneoktatás példája elterjedjen, hogy a zeneoktatás komplexitása egy hosszú, szisztematikusan felépített képzés révén valósuljon meg. Kíváncsi vagyok önöknek itt Szombathelyen, hogy egy ilyen példát valósítsanak meg a jövőben is, hogy a jelenlegi oktatásügyi politika munkájuk értékét mindig felismerje és elismerje. A zenei nevelőmunka Magyarországon, különösen, amit ez az ország a zeneiskolákban tud felmutatni, európai kontextusban is becses érték.”

Az elnök úr jókívánságaihoz kapcsolódva, mintegy azokat megerősítő válaszként a kitüntetések percei következtek. Ember Csaba az MZMSZ elnöke, Hiller István Oktatási és Kulturális Miniszter megbízottjaként adott át kitüntető díszoklevelet a jubiláló intézménynek, ezt követően a Vas Megyei Önkormányzat Közgyűlése nevében Mészáros Árpád, az Oktatási és Kulturális bizottság elnöke nyújtott át elismerő oklevelet az iskolának a zenei nevelésben végzett évszázados magas színvonalú pedagógiai munkáért, a megye zeneoktatásában betöltött kiemelkedő szerepéért.

A legnagyobb örömet és meglepetést a város „ajándéka” okozta. A jubileumi rendezvény fővédnökét, dr. Ipkovich Györgyöt helyettesítő dr. Ceglédi Csaba alpolgármester úr ünnepi köszöntőjében bejelentette, miután a tervek már elkészültek a zeneiskola nagytermét a jövő évben felújítják. Ezáltal nemcsak a zeneiskola, de a város is egy ideális méretű, jó akusztikájú előadóteremmel, kamara-hangversenyteremmel gazdagodik.

Az iskola is gondoskodott meglepetésről, és újabb megilletődött pillanatokról: Orosz Sándor igazgató úr személyes köszönetének is kifejezésekként a centenáriumba Marosits József szobrászművész által készített bronz emléklapok adományozott tíz arra érdemesített személyiségnek: dr. G. Eicker elnök úrnak, Ember Csabának az MZMSZ elnökének, Nemes Lászlónak, az iskolaszövetség alapítójának és tiszteletbeli elnökének, a zeneiskola tantestülete négy tagjának: Csorba Rózsa ny. igazgatónőnek, Tibold Ivánnénak, a széleskörűen elismert Gordonkátárnak, Németh Csabáné és Mihálcics Lászlóné zongoratanárnőnek, az iskola kiemelkedő eredményeket elért pedagógusainak, valamint Kulhay Andrásnak és posztumuszaként Csinger Péternek, a zeneiskolai alapítvány megteremtőinek, és e sorok írójának, mint az Országos Koncz János Hegedűverseny alapítójának, állandó zsűritagjának. Nagyra becsülve az elismerést, e tisztem arra kötelez, hogy pályatársaim nevében is kijelentsem, valójában a köszönet Szombathely városát, és a Bartók Béla Zeneiskolát illeti, hisz e ver-

senynek, mely a zenei tehetségkutatás egyik fontos bázisa, 1976 óta otthont adnak, és megrendezését töretlen áldozatkészséggel felvállalják, támogatják!

Itt hadd tegyek egy apró kiigazítást/kiegészítést az emlékkönyv 13. oldalához: a Koncz-verseny első zsűrijének képen a Lányi Margit mellett ülő személy neve hiányzik. Az ötödik zsűritag Dávid Gyula zeneszerző, a Zeneakadémia egykori professzora volt.

Visszatérve a koncertekre. Az ünnepség második napján, délelőtti matiné keretében tartották a „Furulyások és régi-zenészek” találkozóját. A 14 együttes 20 műsorszámból álló hangversenye méltán demonstrálta azt a tényt, hogy Szombathely nem csak bölcsője a hazai régi-zene mozgalomnak, de gondozója, élenjáró művelője is. Békefi Antal Attila írja a kezdetekről: „Az európai régi-zene játszás körülbelül egyidős a szombathelyi zeneiskolával. Hazánkban csak a 70-es évek végén kezdett beszivárogni – néhány hanglemez, vagy magnó másolat formájában – a barokk zene újszerű megszólalása. Szombathely az elsők között volt az országban, ahol az érdeklődést tettek követték, régi zenét játszó együttesek alakultak, mint a Capella Savaria, a Szombathelyi Régizene Együttes, majd a Fiú Énekiskola és a Capella Cantorum. Mindennek bölcsője és támogatója volt a Bartók Béla Zeneiskola és akkori igazgatója Tibold Iván. Ekkor kezdődött a furulya, mint hangszer »nagykorúsítása»: a »krajcáros vásári füttylőből» (Shakespeare) igazi hangszerré válása, amely napjainkig tart.”

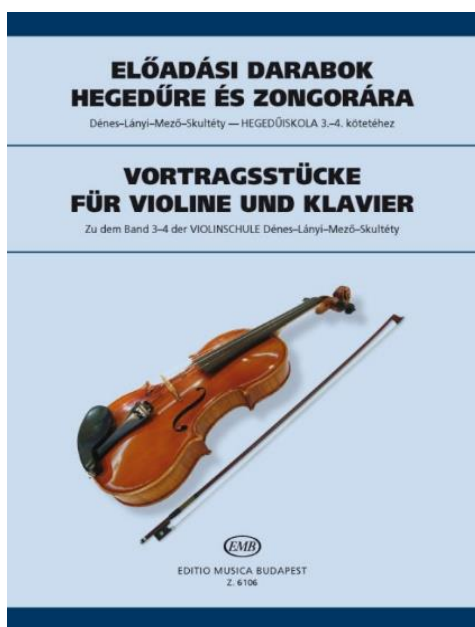
A hangverseny igazi kuriózzal kezdődött: az egykori szombathelyi régi-zene együttesek tagjai, a zeneiskola volt és jelenlegi tanárai, növendékei egy négykórusos 16 szólamú Massain Canzone-t szólaltattak meg Paulik Ákos irányításával. A furulyák és viola da gambák mellett görbekürt consort zümmögése, pommerek és dulcián kiáltása szólt a négy égtáj felől, miként az Velencében hangozhatott. Bár a hangverseny részletes ismertetésére nem vállalkozhatunk, Király Dóra virtuóz furulyajátékát, a Savaria Régi-zene Műhely vezetőjének Kónya Istvánnak lant szólóit, Papp Rita csembaló művész Bach interpretációját, a Kalló Zsolt vezette Capella Savaria meghitt és virtuóz muzsikálását mégsem hagyhattuk méltatás nélkül, mint ahogy a műsorvezető házigazda Békefi Antal Attila remek szervező munkáját sem. Tudom, patetikusan hangzik, de így kell fogalmaznom: felemelő érzés volt e két napos ünnep részesének lenni!

Fülemben visszacseng Ember Csaba köszöntőjéből egy remek improvizáció: „Alpolgármester úr említette, hogy ez az iskola a hazai zeneoktatás egyik fellegvára. Nagyszerű közhely! ... de úgy érzem ez egy olyan fellegvár, ami nemcsak a fellegekben van, hanem nagyon mély, biztos szikla talajon áll, itt él

ebben a közegben, a gyerekekkel törődik, és őket neveli igaz emberekké, zenével.”

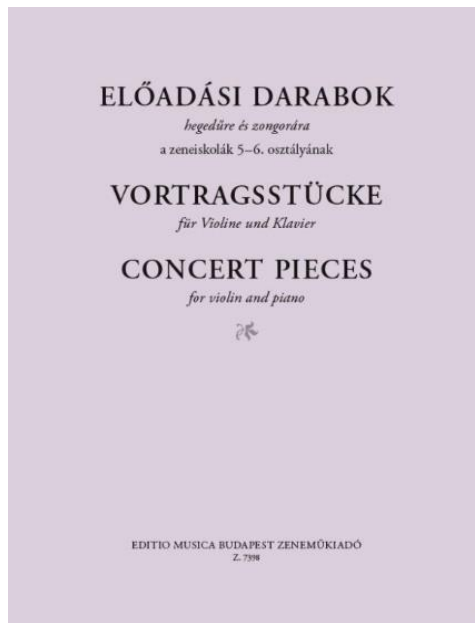
Végül hadd idézzem a jubileumi emlékkönyv előszavának záró mondatait, mert benne rejlik a jövő sikereinek záloga: „Büszkék lehetünk arra, hogy egy összeforrt, felkészült s elkötelezett tantestület adja át tudását, az iskola hagyományait nap, mint nap a fiataloknak.” Én azt kívánom Önöknek, hogy folytassák az egy évszázada elkezdett munkát, hisz *ez nagyon fontos és értékes egész közösségünk számára!*” Dr. Ipkovich Györgynek, Szombathely – e kultúrát igénylő és méltányló város – polgármesterének szavai ezek.

VII. A DÉNES LÁSZLÓ MUNKÁI AZ EMB-NÉL

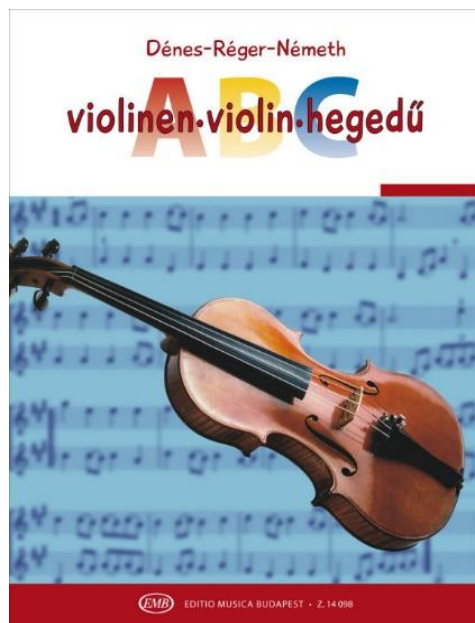
Előadási darabok hegedűre és zongorára a Hegedűiskola 3-4. kötetéhez

Közreadta Dénes László – Lányi Margit – Mező Imre – Skultéty Antalné
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

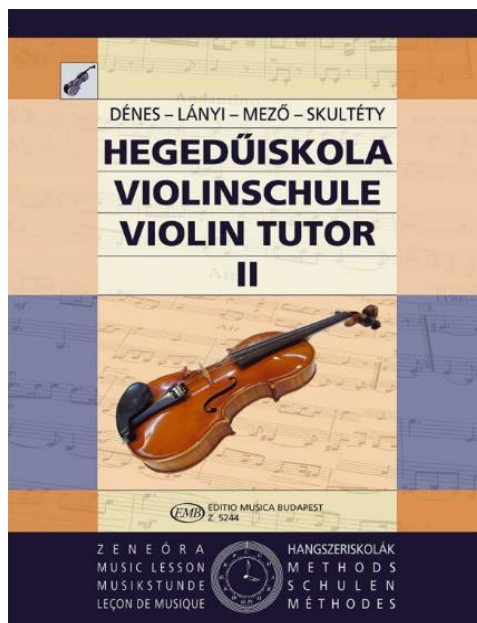
Előadási darabok hegedűre és zongorára
a Hegedűiskola 5-6. kötetéhez

Szerkesztette Dénes László – Lányi Margit – Mező Imre – Skultéty Antalné
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

Hegedű-ABC
Hegedűiskola kezdőknek, a világ minden tájáról származó gyermek- és népdalok felhasználásával

Szerző: Dénes László – Németh Rudolf – Szász Józsefné Réger Judit
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

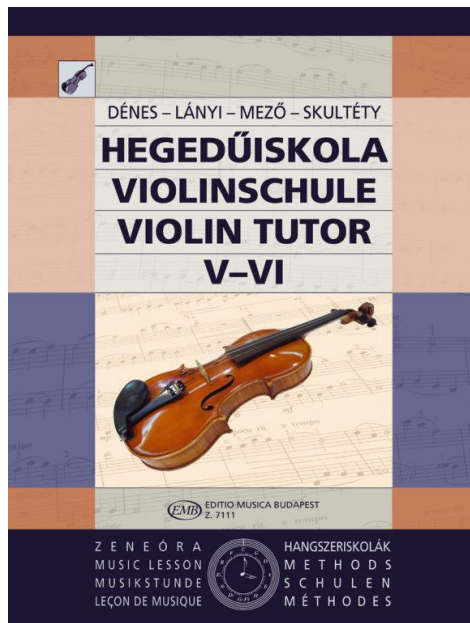
Hegedűiskola II

Szerző: Dénes László – Lányi Margit – Mező Imre – Skultéty Antalné
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

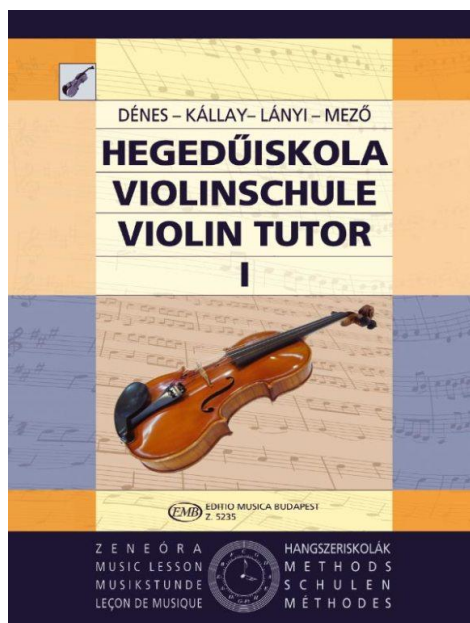
Hegedűiskola III-IV

Szerző: Dénes László – Lányi Margit – Mező Imre – Skultéty Antalné
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

Hegedűiskola V-VI

Szerző: Bogár István – Dénés László – Lányi Margit – Mező Imre – Skultéty Antalné
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

Hegedűiskola I az alsófok I. osztálya számára

Szerző: Dénés László – Kállay Géza – Lányi Margit – Mező Imre
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

KIS ELŐADÁSI DARABOK
hegedűre és zongorára

KLEINE VORTRAGSSTÜCKE
für Violine und Klavier

LITTLE CONCERT PIECES
for violin and piano

(DÉNES – MEZŐ)

EDITIO MUSICA BUDAPEST ZENEMŰKIADÓ
Z. 4303

Kis előadási darabok
hegedűre és zongorára

Közreadta Dénes László – Mező Imre
Kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó